

‘Als deze winkel echt dicht moet,’ begon Pé,
‘dan zou ik...’ Hij aarzelde. Hij vond zijn plan
niet zo origineel als de andere plannen.

‘We luisteren Pé,’ zei baas Beer ongeduldig.
Pé haalde diep adem en zei: ...

‘...dan zou ik hem meteen weer openen. De buurtbewoners kunnen absoluut niet zonder supermarkt. Waar moeten ze anders boodschappen doen? Er is hier geen bakker, geen slager, geen groenteman.

Nee meneer Beer,
de buurtsuper moet blijven!
Voor altijd!

Baas Beer sprong een gat in de lucht. Hij stortte zich op Pé en knuffelde hem langdurig.

‘Kijk, hier zat ik nou op te wachten!’ riep hij met betraande ogen. ‘Binnenkort ga ik met pensioen. Lange tijd was ik op zoek naar mijn perfecte opvolger. Maar nu heb ik hem gevonden!’

Uit zijn bureaulade pakte hij een sleutelbos.
 ‘Hartelijk gefeliciteerd, eh... baas Pé. Hierbij
 overhandig ik u de sleutels van de winkel.’
 Hij omhelsde zijn opvolger nog een keer en riep:
 ‘LIMONADE VOOR IEDEREEN!’